

De mange uheldige Forhold ved den gældende Fiskerilov opfordre til at gøre, hvad der overhovedet kan gøres for at faa en ny Fiskerilov. Fiskerne omkring i Landet vente paa en ny Fiskerilov, og jeg nærer det Haab, at det skal kunne lykkes at opnaa en saadan ved en fortsat velvillig Forhandling mellem de forskellige Interesser. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Sagen til hurtig Fremme.

Markvorsen: Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det vanskeligt opnaas at faa det foreliggende Forslag ophøjet til Lov, uden at det kommer i et Fællesudvalg, og jeg er ogsaa enig med ham i, at det gælder om netop saa hurtigt som muligt at faa det i et Fællesudvalg for at forsøge, om en Gennemførelse kan lykkes. For altsaa at fremme Sagen saa hurtigt og saa godt som muligt skal jeg ikke komme ind paa Enkelthederne i Forslaget, der er tilvisse talt tilstrækkeligt om dem. Men da Lovforslaget i Landstinget er undergaaet meget væsentlige Forandringer fra, da vi sidst havde det til Behandling, kan jeg ikke se rettere end, at man bedst vil fremme Forslaget ved, at Arbejdet paa dets Forandring bliver gjort i et Udvalg, idet jeg forudsætter, at dette Udvalgs Arbejde kan ske meget hurtigt, hurtigere end det tilsvarende Arbejde kunde ske, naar Forslaget gaar direkte til anden Behandling. Jeg skal altsaa meget anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Christian Rasmussen: Det er som allerede bemærket en gammel Bekendt, vi her paa ny have for os. I en længere Aarrække har den jævnlige stukket Hovedet ind ad Døren, har set til os, har forladt os igen og er gaaet op til det andet Ting. Jeg vil ikke paastaa, at den i disse Aar i nogen synderlig Grad har forandret Udseende til det bedre. Den er maaske en lille Smule bedre i Klæderne, end den var, da vi første Gang fik forelagt den hernede. Men den har kun i ringe Grad forandret Udseende, og der er det kedelige ved det, at den — kan jeg sige — paa det allervigtigste Punkt i ethvert Tilfælde slet ikke er bleven bedre, end den var, da vi i Samlingen 1896—97 første Gang saa den her.

Jeg sigter her til den samme Paragraf, som ogsaa blev nævnt af den højtærede Minister, nemlig Aalegaardsparagraffen, § 6. Denne Paragraf er lige saa uheldig for Fiskerne nu i det foreliggende Lovforslag som det bestaaende, idet man ganske sim-

pelt oppe i det andet Ting har indsat den nugældende Paragraf. Jeg vil ikke dermed sige, at den Paragraf, vi tidligere have set om det samme Spørgsmaal, var synderlig bedre, det tror jeg ikke paa, men i hvert Tilfælde synes her nærmest at være en Forværrelse i Forholdet. Om vi nu kunne faa Loven rettet paa dette Punkt, saaledes at den kan blive det, den burde være, for den fri Fisker, ved jeg naturligvis ikke, og jeg skal ikke sige noget derom. Men Forholdene synes ikke at være synderlig gunstige eller Udsigterne synderlig lyse for, at dette kan ske. Jeg kan vedblivende ikke komme bort fra, at man maatte kunne faa gennemført en Lovbestemmelse om dette Forhold, som gjorde det muligt for begge Parter at nyde de Rettigheder, som begge Parter have Krav paa. Det kan man imidlertid efter min Opfattelse kun gøre ved at indføre det gamle Begreb om en Aalegaardsindretning i Loven. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, saa lidt som jeg skal gaa i Detailler paa andre Omraader. Ogsaa jeg kan kun ønske, at vi faa en Fiskerilov, som bliver til Gavn for hele den store Befolkning, der lever af Fiskeri, og derved for hele Samfundet. Jeg vil haabe, at det maa kunne lykkes, skønt jeg ikke ser, som jeg nævnte før, at Udsigterne ere synderlig lyse.

Imidlertid vil der, efter den ærede sidste Talers Udtalelser, jo blive Lejlighed til at komme ind paa en nærmere Forhandling i et Udvalg, og jeg skal derfor slutte med at udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa gennemført en god og heldbringende Fiskerilov.

Martin Madsen Halsted: Jeg skal kun udtale, at ogsaa vi ønske dette Lovforslag fremmet hurtigt, og som Følge deraf havde jeg tænkt mig, at det ikke skulde i Udvalg. Men nu hører jeg, at det skal i Udvalg, og det trøster mig da noget, at det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) udtalte, at dette Udvalg skal arbejde hurtigere, end om Sagen var gaaet direkte til anden Behandling. Hvorledes det skal ske, glæder jeg mig til at se. Men i ethvert Tilfælde trøster jeg mig til, at det vil blive usædvanlig hurtigt.

Emil Petersen: De Forandringer, dette Lovforslag er undergaaet i Landstinget, ere for en væsentlig Del Forandringer. Blandt disse skal jeg først nævne, at det er vedtaget i Landstinget, at alt hvad der falder ind under dansk Søterri-